JAPÁN NEMZETI PARKJAI III.

// Hirotaka

Remélem mindenki kipihente magát az előző nagy túrák és Japán legmagasabb hegyeinek megmászása után. Most tovább folytatjuk utunkat, és nyár alkalmával több tengerparti részt és nyaralóhelyet is érintünk. Ez lesz a Japánon keresztül tartó utazásunk utolsó szakasza. Tíz nemzeti park van még hátra és utunk végén egy kicsit hazatekintünk.

Daisen-Oki Nemzeti Park

Cím:

Japán Nemzeti Parkjai 3. rész

Írta:

Hirotaka

Források:

http://www.env.go.jp/en/nature/nps/park/

http://www.japan-guide.com/e/e2325.html

http://hu.wikipedia.org/wiki/Jap%C3%A1n_nemzeti_parkjai

(Daiszen-Oki Nemzeti Park: Alapítva: 1936, Terület: 350.53 km²)

A park a legutóbbi számban utolsóként említett Szanin Kaigan nemzeti parktól nyugatra, a Japán-tenger partján fekszik. Rögtön az elején meg is cáfolom a bevezetőben írtakat, mert ebben a nemzeti parkban az első állomásunk egy vulkán, név szerint a Daiszen-hegy. 1729 méteres magasságával a Csugoku régió legmagasabb hegye. Az elmúlt néhány ezer évben nem tört ki. Természetesen található itt is szentély, ez a Daiszendzsi templom. Több hegyi ösvényen juthatunk fel ide, majd kicsit feljebb menve találjuk az Ogamijama szentélyt. A hegy csúcsa egy éles gerinc, ezért a turistaút kicsit lejjebb halad, de ez semmit nem vesz el a látványból. Az út körülbelül 4 km hosszú és elég megerőltető. Az ösvény első fele sűrű bükkösön visz keresztül, aminek a végén remek kilátás nyílik elénk. Ezek után faúton haladhatunk tovább. A hegy télen a síelőknek ad remek lehetőséget a sportolásra. A Kaszeicsi folyó felső szakasza a hegytől kissé keletre található. A folyó mentén egy vízesést is szemügyre vehetünk. Ez a Daiszen-daki vízesés, ami 37 méter magas. A terület természetesen alkalmas a tavaszi és őszi színek megcsodálására. Itt található az Ikkoganaru is, ahol lehet parkolni vagy akár kempingezni is.

Innen jócskán északra fekszik a Sendzso-hegy, melyet a helyiek egy paravánhoz hasonlítanak, mivel minden oldala meredek és a teteje lapos. A területen több vízesést is megcsodálhatunk, melyek közt a legnagyobb 60 méteres. Go-Daigo császár ide menekült, miután elűzték Okiból. Ezenkívül persze több más történelmi emlék is van itt.

A Daiszen-hegytől dél-keletre elhelyezkedő Karaszugaszen, Sozan és Gibosijama-hegyek által övezett medence a Kagamiganaru egy vizenyős terület. Füves területek jellemzik, melyek ősszel ezüstszínben pompáznak. Kiváló helye a túrázásnak, kempingezésnek és a hegymászásnak.

Kicsit elhagyjuk Honsu szigetét, hogy a Japán-tengerben fekvő Nisinosima-szigetre lépjünk. Itt található a Kuniga part, melynek nyugati részén 8 km hosszan magas sziklák és barlangok találhatóak, melyeket a tenger eróziója alakított ki. A szigeten füves puszták húzódnak, ahol szarvasmarhák és lovak legelésznek.

A sziget keleti partján található az Akija-part. Itt vörösesbarna sziklák fekszenek, és ez a legészakibb része japánnak, ahol korallokat láthatunk. Az itt lévő további szigetek is remek lehetőségek a kirándulásra.

Visszatérve a főszigetre, ideje betérnünk egy szentélybe is. Az Izumo-Ojasiro szentély Izumo városában található a Simane-félszigeten. A régi holdnaptár szerinti ősz tízedik hónapját Kaminazukinak, azaz istentelen hónapnak nevezik - kivéve ebben a szentélyben, mert ilyenkor az ország istenei itt gyűlnek össze. A szentély rengeteg látogatót fogad egészévben, több fesztivált is rendeznek itt. Természetesen ennek megfelelően több legenda és történet kering a környező helyekről, melyek valamelyik istenhez kötődnek. Ezek ismertetése elég hosszú lenne, ezért inkább továbbmegyünk utunkon.

Utolsó állomásunk a parkban az Izumo várostól délre elhelyezkedő Szanbe-hegy közelében lévő három tó: az Ukinunono, a Himenoga és a Muronoucsi. Ezeket a tavakat a Szanbe-hegy vulkanikus tevékenysége hozta létre. Az Ukinunono például vulkáni törmelék által elzárt patakból alakult ki, a Muronouchi pedig egy krátertó. A terület túrázásra, piknikezésre ajánlott.

Folytatás a következő oldalon!

Képek a Daiszen-Oki Nemzeti Parkból:

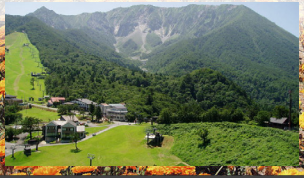

Szetonaikai Nemzeti Park

(Setonaikai Nemzeti Park: Alapítva: 1934, Terület: 627.81 km²)

Most végre tényleg kimegyünk a tengerpartra. A park a Daiszen-Oki Nemzeti Parktól délre helyezkedik el a főszigetet másik partján, és egy igazán érdekes terület.

A Szeto-beltenger Honsu, Sikoku és Kjusu szigetek között fekszik. Ez a körülbelül 400 km hosszan elterülő tenger Oszakától Kitakjusuig terjed és kb. 3000 sziget található itt, melyeknek jó része lakott. Kellemes itt az éghajlat és nyugodt a környezet. A Szeto-beltenger a történelemben fontos kereskedelmi útvonal volt. Ma is több komp járja a vizeket az utasokat egyik szigetről a másikra szállítva. A tengeren több híd is átível, amely összeköti Honsut Sikokuval. A Simanami Kaido híd Hirosima és Ehime között található, a Szeto Ohasi híd Okajama és Kagava között, az Akasi Kaikjo és a Naruto Ohasi hidakat pedig Tokusima és Hjogo városa között találjuk. Természetesen a szigeteken több szálloda, üdülőhely és strand várja a turistákat. Különösen népszerűek a keleti szigetek, ahol különféle művészeti fesztiválokat tartanak.

Azért szeretünk magasra menni, mert onnan igazán szép a kilátás. Erre alkalmas pont a Rokko-hegy (931m) Kobétól egy kicsit északra. Innen gyönyörű kilátás nyílik a környező hegyvidékre, Kobéra és az Oszaka-öbölre. Szintén ezt a funkciót tölti be a Kobéhoz közelebb eső Maja-hegy.

Az Oszaka-öböl nyugati felén elterülő Avadzsi-szigeten több város is várja az oda látogatókat. A szigeten keresztül tudunk eljutni a főszigetről Sikokura. Szóval mindenképp érdemes megállni akár Avadzsi, akár Szumoto városában. A sziget belső területén több hegy és túrázási lehetőség van a fekete fenyvesek között. A tengerpart pedig alkalmas sétára és fürdőzésre egyaránt. Kicsit dél-kelet felé haladva az öbölben találjuk Ako városát, melynek környéke közkedvelt cseresznyefavirág néző hely. A környező városokból rengetegen érkeznek ide. Ehhez hozzátársul a remek kilátás. Láthatjuk az Iesima-szigeteket és a Sodo-szigetet. Emellett ha már itt járunk, ne hagyjuk ki az egyiket Japán 100 legszebb naplementés kilátása közül. Innen nyugatra található a Kanegaszaki, az Aioi-öböl szélén. Innen is remek kilátás nyílik a beltengerre, Himedzsire és az Ishima-szigetekre. Ha errefelé sok osztriga halászt látunk, akkor ne lepődjünk meg. Sok gyalogos ösvény található a tengerparton, igazi romantikázó hely ez. A Nara korszak híres íróit Jamabe no Akahitót és Urajamabe no Akahitót is megihlette ez a hely.

Ezzel elhagyjuk Honsu-szigetét és a következő nemzeti park már Sikoku-szigetén vár ránk.

Folytatás a következő oldalon!

Asizuri-Uvakai Nemzeti Park

(Ashizuri-Uwakai Nemzeti Park: Alapítva: 1972, Terület: 111.66 km²)

Ez a park Sikoku egyetlen nemzeti parkja, így nem fogunk sokat itt tartózkodni. Kocsi prefektúrába jöttünk, Kocsi városához. Itt találjuk az Oki-partot, ami egyben fenyőerdős és sekély fehér homokos tengerpart, 1,5 kilométeren keresztül húzódik. Aki szereti a szörfözést, annak ez egy remek célpont. Ezenfelül a terület védett természeti érték, hiszen a tengeri cserepes teknős egyik ívási helye. Innen elindulunk délnek a Sikoku-sziget legdélebbi részére. Ez az Asizuri-fok. Itt gránit sziklákon állva megcsodálhatjuk a Csendes-óceán végtelenségét és itt található Japán legnagyobb fehér világítótornya. Tanösvényeket járhatunk végig, ahol Kamélia virágokat és víz által erodált sziklákat láthatunk. Elképzelhető, hogy tengeri teknőssel is összefutunk.

Az Asizuri-foktól nyugatra találjuk a Tatsukusi partot, ahol egy érdekes sziklaképződményre hívnám fel a figyelmet. Ezt a kisebb mélyedésekkel teli sziklát Ningjo Gotennek vagyis Sellőkastélynak hívják.

A közelben lévő Cumadzsiro városánál találjuk a Tacukusi tengeri parkot. 1970 óta működik, mint az első ilyen létesítmény Japánban. 62,8 hektár tartozik a parkhoz és négy zónára oszlik. Megnézhetünk itt víz alatti kiállításokat, de üvegaljú hajón is utazhatunk. Ugyanilyen park a Kasima-szigetnél lévő Uvakai tengeri park.

Ha már itt vagyunk ezen a szigeten, mást is nézzünk meg. Régen a Date klán vadászterülete volt. A sziget lakatlan, vadon élnek majmok, akik nem félnek az embertől és szarvasok. Nyári szezonban rendszeres kompjárat indul ide. Lehet a tengerben fürdeni, szabadtüdős merülésre tökéletes a terület, így megcsodálhatjuk a korallokat is. Nagyon sok szentjánosbogár is él itt.

Sikoku dél-nyugati sarkára a Kashivajima szigetre utazunk, ahol lehet búvárkodni és gyönyörködni a tiszta tengerben és a különféle élőlényekben, mivel itt elég jelentős a biodiverzitás. Sikoku belsejébe is érdemes bemenni. A Kocsi és Ehime prefektúra között magasodik a Szasza-hegy, ami a terület egyik népszerű hegymászó helye. Sok színes virág nyílik itt április végén és május elején.

Matsuno városától dél-nyugatra találjuk a Nametoko kanyont. A gránitos területen sima meder, fura alakú sziklák és kanyargós hegyi patak mentén haladhatunk. Itt is találunk vízesést, ami a Jukivanotaki névre hallgat és 80 méter magas, valamint 20 méter széles.

Utunk végén a Kasima szigettől délre található Komo-fokra érkezünk, ahonnan pazar kilátásban lesz részünk az Uva-tengerre és Kjusura. Késő őszszel itt krizantém virágzik, aminek illata ötvözve a naplementével igazán békés perceket okozhat. A hely vándorló sólymok és szürke arcú ölyvek áthaladási pontja. Elhagyjuk Sikokut és a tengeren átnézve Kjusu szigetén folytatjuk utunkat a következő nemzeti parkban.

Folytatás a következő oldalon!

Aszo-Kudzsu Nemzeti Park

(Aso-Kuju Nemzeti Park: Alapítva: 1934, Terület: 726.78 km²)

A park névadója az Aszo vulkán és a Kudzsu-hegység, ami Kjusu legmagasabbja. Szintén kiemelkedő célpont a Jufu-hegy, Jufuin onszen és a Curumi-hegy Beppu városa felett. Talán ez a leginkább alkalmas arra, hogy valaki vulkáni területen sétáljon. Itt az Aszo-hegynél testközelből megtapasztalhatjuk egy aktív kráter hatását, az út közvetlen a kürtő mellett halad el. Épp ezért amikor aktívabb a gázkibocsátás, akkor korlátozzák a látogathatóságot, illetve légzőszervi betegséggel ne töltsünk sok időt a területen. Természetesen ezek a közeli

vulkánok látják el melegvízzel a közeli onszen városokat, Bepput, Yufuint és Kurokawát.

Az Aszo vulkán mellett találjuk a mindössze 80 méter magas Komezukát, aminek a tetején szintén egy kráter helyezkedik el. A legenda szerint akkor keletkezett, amikor Aszo Daimjodzsin - másik nevén Takeiva Tacu-no-Mikoto – istenség ennyi rizst dobott le a hegy tetejéről az embereknek egy nagy éhínség közepette.

Az Aszo-hegy keleti oldalán találjuk a Szenszuikjo Ravine nevű területet, mely híres az azáleákról, amik főleg májusban nyílnak, és a völgy lila és rózsaszín színekben pompázik. Északabbra megyünk a Taiszen-hegyre, ami a Kudzsu vulkán csoport része.

Itt szintén azáleákat csodálunk májusban és júniusban. Él itt azonban egy örökzöld faja is ennek a növénynek, ami főleg itt Kjusun található meg. Épp ezért a hegy és területe 1961 óta természeti emlék.

Egy kicsit észak-keletre innen magasodik a Kurodake-hegy, amit főleg erdősége miatt érdemes meglátogatni. Különféle bükk és juharfa erdők vannak itt, melyek gyönyörű őszi lombjait kár lenne kihagyni. A területen többféle szálláshely van, ahonnan indíthatjuk a túráinkat. Ilyen a Siramizu fürdő, az Oike-tó és a Kakusimizu. Még három nemzeti park vár minket Kjusun, utána elhagyjuk a fő szigeteket és utunk végén lazítunk egyet pár szigeten lévő parkban.

Folytatás a következő oldalon!

Szaikai Nemzeti Park

(Saikai Nemzeti Park: Alapítva: 1955, Terület: 246,46 km²)

Ez a park Kjusu észak-nyugati sarkán terül el. Utunkat Szaszebo városában kezdjük, ahol az Isidake kilátóba látogatunk el. Innen pazar kilátás nyílik a Minami-Kudzsukusima szigetekre és a Szaszebo öbölre. A fotósok körében népszerű a hely, főleg naplementekor. Ez a kilátás tárult elénk Az Utolsó Szamuráj című film nyitójelenetében. A kilátóból a darvak észak felé tartó vándorlását is remekül megfigyelhetjük.

Szaszebo és az északon fekvő Hirado városa között félúton találjuk a Nagusi-jama parkot. Ahonnan egyrészt 234 méterrel a tengerszint felett beláthatjuk a környező szigeteket, másrészt itt virágzik áprilisban és májusban a több százezer azálea. A nyugaton lévő Nagusi-hegy szó szerint vörösbe öltözik. Nem meglepő, hogy itt tartják az Azálea fesztivált minden évben. A terület, kempingezésre és piknikezésre remek lehetőség.

Hirado városból indulva, az Ikicu-ki-sziget legészakibb részén áll az Obae világítótorony, amely 1958 óta működik. Láthatunk itt darvakat, ölyveket, szürke békát, héját és egyéb vonuló madarakat. Érdemes napnyugta időszakában menni, mert az odavezető úton ez tökéletesen látszik. Jó időben a távolabb eső Cusima-sziget is látszik.

Aki szeret szűk kis tengeri járatokban és öblökben evezni vagy csak nézelődni, annak a Kjusutól nyugatra található Vakamacudzsima és Nakadoridzsima szigetek közti területet ajánlom. Szinte az egész részt zátonyos keskeny vízi járatok, tagolt partvonal jellemzi. Ráadásul itt a víz nagyon tiszta.

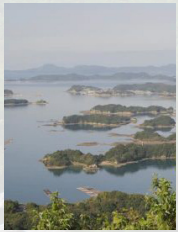

Természetesen utunk végét ebben a parkban strandolással zárjuk, ezért még nagyobbat ugrunk Kjusutól. A szintén nyugatra lévő Fukuedzsima-sziget nyugati oldalára a Takahama partra érkezünk. Sekély, fehér homokos tiszta vizű strandokat találunk itt. Teljesen kiépített, fürdőhelyek, parkolók, zuhanyzók és szálláshelyek várják az ide érkező pihennivágyókat. A Takahama Japán 88 legjobb strandjának egyike.

Folytatás a következő oldalon!

Unzen-Amakusza Nemzeti Park

(Unzen-Amakusa Nemzeti Park: Alapítva: 1934, Terület: 282,87 km²)

Elérkeztünk a következő nemzeti parkba Kjusu szigetén. Földrajzilag a Szaikai Nemzeti Parktól délre helyezkedik el és a területe is megközelítőleg ugyanakkora.

Első helyszín, amit meglátogatunk, mi más lenne, mint egy vulkán: az Unzen-hegy a Simabara-félszigeten. A vulkán ma is aktív és többször kitört már az elmúlt száz évben. Legutoljára 1990-1995 között tört ki, amikor is piroklaszt ár veszélyeztette Simabara várost. Több épület megsemmisült. Többen meghaltak. A hegyet tavasszal azálea festi be rózsaszínre, nyáron pedig zöld. Természetesen ide is fel lehet menni, több út és drótkötélpálya vezet fel a csúcsra. Innen remek kilátás nyílik a környező hegyekre, és az Ariake-tengerre. A hegy lábánál találjuk az Unzen onszent, ami remek pihenőhely és kiindulópont mind a hegyre, mind a környező városokba (pl. Nagaszaki és Fukuoka). Ha Simabara felé indulunk, megtaláljuk a Heiszei Sinzan természeti központot, amely a hegy által okozott katasztrófáknak állít emléket múzeumi kiállítás formájában.

Az azálea a Nagasaki prefektúra hivatalos virága. Nem csoda, hisz rengeteg helyen virágzik Kjusun. Április végétől az alacsonyabb területeken kezdődik, és fokozatosan nyílnak ki a magasság emelkedésével. Május végén már igencsak gyönyörű látvány tárulhat elénk.

Az Unzen-hegytől dél-nyugatra találjuk az Unzen Jigoku területet. Itt a kigőzölgő hidrogén-szulfid és szén-dioxid miatt egyetlen növény sem marad meg. A táj sziklás, a levegő kén szagú. A feltörő forró vizet viszont az onszenekben használják fel. A területnek történelmi vonatkozása is van, ugyanis fontos helyszíne a középkorban történő keresztényüldözéseknek.

Az Amakusza-Kamisima és az Ojanodzsima szigetek között található Macusima, ami egyike a három nagy fenyvessel borított szigetnek Japánban. Kiváló hely a kirándulásra. A Takabuto-hegyről és a Szengan-hegyről is remek a kilátás a környező területekre. A parton strandolási lehetőség várja az utazókat.

Szintén a körzetben található Kjusutól nyugatra az Usibuka park, ahol örökzöld erdők és tengerparti látvány fogad minket korallokkal, trópusi halakkal, amiket üvegfenekű hajókról csodálhatunk meg.

Kirisima-Kinkovan Nemzeti Park

(Kirishima-Kinkowan Nemzeti Park: Alapítva: 1934, Terület: 57084 hektár)

Ez a negyedik, vagyis utolsó nemzeti park Kjusu szigetén és annak déli részén található.

Ismét hegyvidéken fogunk barangolni a Kirisima hegységben, amely Mijazaki és Kagosima prefektúra határán fekszik és még ma is aktív vulkáni terület. Eme csodálatos környezetben vannak különböző felvidékek, vulkáni tavak, hévizek. A hely a japán mitológiában is fontos szerepet játszik. A legenda szerint ezen a helyen a nap királynő Amateraszu unokája Ninigi no Migoto lejött az emberek közé és megalapította a japán császári vérvonalat.

A pihenni vágyókat az Ebino Kogen és a Kirisima Onszen várja, amely a térség két legjelentősebb üdülőhelye.

Ebino városától délre találjuk az Ebinokogen nevű területet, ami a Kirisima hegység északi része és 1200 méterrel emelkedik a tengerszint fölé. Ez több megmászható célpontot is magába foglal, ilyen a Karakuni-hegy, a Kosiki-hegy vagy a Hinamori-hegy. De itt találjuk az Onaminoike krátertavat is. A Kirisima-hegység déli része is hasonlóan alkalmas mászásra és hegyi túrázásra.

Innen kicsit keletre találjuk a Míke krátertavat. A tó különlegessége, hogy nagy a faji diverzitás, sokféle vízimadarat találunk itt. A tavat örökzöld erdő veszi körül. A területen lehet kempingezni, piknikezni, csónakázni és persze horgászni.

A Szata-fok Kjusu legdélebbi pontját jelöli. Ez a terület sokféle trópusi és szubtrópusi növénynek ad otthont. Található itt egy kilátó, ahol a tengert csodálhatjuk és jó időben a Yakusima (ahová nemsoká elutazunk) és Tangasima szigetét is megláthatjuk.

Utolsó állomásunk ebben a parkban a Szacuma-félsziget. Érdemes ellátogatni az Ibuki Onszenbe, ami a nyitott tengerparti homokfürdőjéről híres. Itt és a környéken lehetőség van többféle szabadidős tevékenységre. A félszigetet déli részén találjuk az Ikeda-tavat, ami Kjusu legnagyobb kalderatava és a védett foltos angolna otthona.

Ennyi volt hát Kjusu szigete és ezzel elhagyjuk Japán főbb szigeteit is. Még három park vár ránk, három szigeten, kezdődjön utunk vége.

Folytatás a következő oldalon!

Jakusima Nemzeti Park

(Yakushima Nemzeti Park: Alapítva:2012, Terület: 245,66 km²)

A továbbiakban három szigetre látogatunk el. Utunk során a főszigetekhez legközelebb eső Jakusima sziget következik, ami Kjusutól délre fekszik szubtrópusi környezetben. A szigetet erdő fedi, és egy részét 1993-ban a Természeti Világörökség részévé nyilvánították. Ez Japán legcsapadékosabb helye, illetve a legdélibb földrajzi hely, ahol a hegyekben még esik a hó.

A sziget központja az Oku-hegység, a jellegzetes alakú gránit sziklák majd 2000 méter magasságig emelkednek. Híres csúcsok a Nagata, a Kurio, az Okina és a Kuromi. Érdemes ide jönni, ha még nem másztunk meg elég hegyet.

Jakusimán sűrű örökzöld erdő található, olyan vadonélő állatokkal, mint a makákók. A szigeten számos turistaút található a túrázni vágyóknak. Menjünk is le a tengerpartra. A sziget észak-nyugati részén húzódik a Nagata-tengerpart. A területet 2005-ben bevették a Ramszari területek közé (lásd: Nemzeti Parkok 1. rész). Tavasszal és nyáron az idelátogatók álcserepes teknősöket figyelhetnek meg, akik tojást rakni jönnek a partra.

Végezetül a Kurio tengeri park a sziget dél-nyugati felén található. Itt lenyűgöző trópusi és szubtrópusi flóra és fauna látható. Természetesen a területen strand is működik, így könnyen megmártózhatunk az óceánban. Elhagyjuk ezt a szigetet és ezúttal jóval távolabb megyünk a főszigetektől.

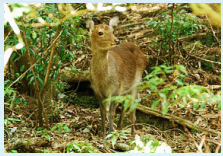

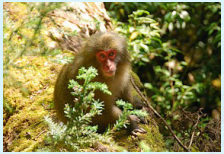

Ogaszavara Nemzeti Park

(Ogasawara Nemzeti Park: Alapítva:1972, Terület: 66,29 km²)

Az Ogaszavara szigetekre utazunk Tokiótól körülbelül 1000 km-re dél-keletnek. Kicsit több mint egy napot utazunk hajón a szigetekig. Lakosság csak a szigetcsoport két legnagyobb tagján, a Csicsidzsimán és a Hahadzsimán van. Itt mindig meleg van, sok a turista, lehet strandolni, búvárkodni a korallzátonyokon és sétálni a dzsungelben. Láthatunk bálnákat, úszhatunk delfinekkel és még sokféle vízisport lehetőség vár minket. Azért, hogy megóvják a sziget egyedi élővilágát, tilos a kempingezés és a kijelölt utaktól eltérő túrázgatás. A szigetet 1593-ban Ogaszavara Szadajori fedezte fel, azonban 1830-ig lakatlan volt. 1875 óta tartozik hivatalosan Japánhoz. A második világháborúban katonai bázist működtettek itt, ami amerikai kézre került és ott is maradt 1968-ig. Azóta ismét Japán fennhatóság alá tartozik.

A Csicsidzsima-szigeten van a Mijanohama strand. A sziget északi részén található, remek fürdő hely. Lehet búvárkodni is a korallzátonyon és a sok halfajban gyönyörködni.

A szigeteken sok a szálloda, ahol megszállhatunk. Rossz idő esetén innen indíthatjuk túráinkat például a Hahadzsima-szigetén lévő Csibusza-hegyre. A mindössze 462 méter magas hegy a sziget központjában található, és remek kilátást nyújt.

Ez tényleg a tökéletes pihenés helyszíne. De nem maradunk tovább, indulunk utunk utolsó állomására, az utolsó nemzeti parkba, amit még nem látogattunk meg.

Folytatás a következő oldalon!

Iriomote-Isigaki Nemzeti Park

(Iriomote-Ishigaki Nemzeti Park: Alapítva:1972, Terület: 125,06 km²)

Utolsó állomásunk Japán legdélibb és egyben legnyugatibb lakott területe a Jaejama-szigetek. Ez a szigetcsoport, a Mijako-szigetek és az Okinava-szigetek alkotják a három fő szigetláncot Okinava prefektúrában. A környezet trópusi, az emberek vidéki életmódot folytatnak. Sokan jönnek ide nyaralni, pihenni. Minden adott, ami egy ilyen túristaparadicsomban elképzelhető. Számos strand, sportolási lehetőségek, búvárkodás. A Jaejama-szigetek központi része az Isigaki-sziget. Ez a terület közlekedési központja. A többi szigetet uralkodóan dzsungel borítja. A Taketomi-szigeten egy eredeti állapotban megőrzött Rjukju falut nézhetünk meg. (Rjúkjú királyság története - AniMagazin 13. szám)

Az Isigaki-szigetről egy 40 perces hajóút az Iriomote-sziget. Ez Okinava prafektúra második legnagyobb szigete. A sziget 90%-a érintetlen vadon. Itt él több őshonos állat, mint az iriomorei vadmacska vagy a kontyos kígyászsas. A szigetre rendszeresen szerveznek csoportos túrákat. A szigeten találjuk az Uraucsi-folyót, ami a prefektúra legnagyobb folyója. A környező örökzöld erdő teljesen érintetlen, és a területre való belépést is be kell jelenteni a helyi hatóságoknál. A folyó és környezete főleg tudományos tekintetben fontos.

A folyó torkolatánál egy mangrove erdő alakult ki, ahol sétahajós vagy kenutúrás utazáson is részt vehetünk. A túra egy óráig tart a Marijudu vízesésig, onnan 5 perc sétával érjük el a Kanpire vízesést.

A másik folyó amin érdemes utazni, a Nakama-folyó. Forrása a Goza-hegy és szubtrópusi, örökzöld lombos erdők, ligetek és pálmafák veszik körül. Természetesen a terület védett természeti emlék. Itt található Japán legnagyobb mangrove erdeje. Ezen a folyón is lehet sétahajóval vagy kenuval utazni. A túra végén az Nakamagava kilátóhoz megyünk, ahol kilátás nyílik a folyóra és környezetére. Utunk legvégén pedig válasszunk egy szállodát valamelyik szigeten, és egy strandot. Irány a tengerpart és trópusi környezetben, pálmafák között és korallzátonyok mellett kipihenjük hosszú utunk fáradalmait. Végiggondoljuk merre jártunk. Sétáltunk Hokkaidón sok-sok mezőn, alpesi erdőkben, megmásztuk a japán alpokot és a Fudzsit, néztünk cseresznye és azálea virágzást. Voltunk több onszenben, vulkánnál és néhány szentélybe is ellátogattunk. Igazán tartalmas utunk volt. Köszönöm minden olvasónak, aki velem utazott ebben a pár hónapban és ha a következő oldalon elolvasod a boxot, úgymond „hazaérkezésként" a magyarországi nemzeti parkokat látod felsorolva.

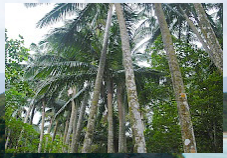

Folytatás a következő oldalon!

Hazánkban mindössze tíz nemzeti park van. A legkorábbit 1973-ban alapították.

Hortobágyi Nemzeti Park:
1973, 742,22km2. A park egész területe az UNESCO világ kultúrális és Természeti örökségének listáját bővíti.

Kiskunsági Nemzeti Park:
1975, 481,98 km2: A park nagyrészét az UNESCO bioszféra-rezervátummá nyílvánította. Vízes élőhelyei pedig Ramszari terület.

Bükki Nemzeti Park:
1977, 390,63 km2: Hollókő a világörökség része, valamin a park a Natura 2000 (EU madárvédelmi program) terület.

Aggteleki Nemzeti Park:
1985, 198,92 km2: Az Aggteleki-karsztbarlang a világörökség része.

Fertő-Hanság Nemzeti Park:
1991, 243,88 km2: A park egész területe bioszféra rezervátum és Ramszari terület.

Duna-Dráva Nemzeti Park: 1996, 501,05 km2: Szintén Natura 2000 terület.

Körös-Maros Nemzeti Park:
1997, 510,66 km2: A Fehér-tó és környéke Ramszari terület, és Nemzetközi Jelentőségű Madárélőhelyek listáján is szerepel a park.

Balaton-felvidéki Nemzeti Park:
1997, 607,14 km2: Ez a park is a Natura 2000 program része.

Duna-Ipoly Nemzeti Park:
1997, 603,14 km2: Natura 2000 listáján található ez a park is.

Őrségi Nemzeti Park:
2002, 439,50 km2: Natura 2000 terület, és kiemelt kulturális örökség.

Elmondható, hogy nincs miért szégyenkeznünk, rengeteg fontos természetvédelmi terület van Magyarországon, ahová érdemes ellátogatni, mert ahogy Japánban, úgy itt is, ezek a területek páratlan értékek, amit csodálni, tisztelni, védeni kell.

Fertő-Hanság

Őrségi

Hortobágyi

Körös-Maros

Duna-Ipoly

Bükki